

Domnule Executor Judecătoresc, [1]

Subsemnatul ___, domiciliat în ___, în calitate de creditor, vă solicit

Punerea în executare silită_[2]

a titlului executoriu reprezentat de_[3], împotriva debitului

___, domiciliat în ___

Motivele cererii sunt următoarele:

Motivele de fapt [4]:_

Temeiul de drept [5]: îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 372-373^2 C. proc. civ. raportat la art. __

Anexez alăturat hotărârea judecătorescă/înscrisul ce constituie titlu executoriu.

Semnătura,

Domnului Executor Judecătoresc [6]

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. În doctrină se definește executarea silită ca fiind procedura prin care titularul unui drept subiectiv recunoscut printr-un titlu executoriu constrâng, cu ajutorul organelor de stat competente, pe acel care îi încălcase dreptul să execute prestația specificată în titlu, spre a se asigura astfel respectarea dreptului și restabilirea ordinii de drept încălcate.

Ori de câte ori titlul executoriu îl reprezintă o hotărâre judecătorescă, executarea silită este a doua parte a procesului civil, care începe cu introducerea cererii de chemare în judecată și sfârșește cu finalizarea executării hotărârii pronunțate în cauză. Atât în acest caz, cât și atunci când titlul executoriu nu emană de la o instanță judecătorescă, executarea silită este un adevărat „proces de execuție”, ținând de dreptul de jurisdicție al instanței, întrucât instanța are competența de a investi înscrisurile prevăzute de lege cu formulă executorie, de a încuviința începerea executării silite și de a judeca pe tot parcursul executării contestațiile la executare, executorul judecătoresc fiind doar un organ auxiliar al justiției, care lucrează din ordinul acesteia și sub controlul ei, neavând dreptul să decidă singur atunci când întâlnește o piedică la executare, ci el trebuie să se adreseze instanței de executare pentru a decide.

[2] Forma executării. Se va putea indica și forma de executare silită aleasă de creditor, respectiv mobiliară, imobiliară, prin poprire etc.

[3] Titlul executoriu. Se va indica în ce constă titlul executoriu, respectiv o hotărâre judecătorescă investită cu formulă executorie sau orice alt înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu (art. 372 corroborat cu art. 374 C. proc. civ.). Din această ultimă categorie fac parte, de exemplu: orice titlu

constatator al creanței Oficiului de Recuperare a Creanțelor Bancare, precum și orice act încheiat de acesta pentru realizarea creanțelor preluate potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții, fără să fie necesară investirea cu formulă executorie; contractul de credit ipotecar, precum și garanțiile reale și personale subsecvente acestuia, investite cu formulă executorie; actul autentificat de notarul public care constată o creanță certă și lichidă, de la data exigibilității acesteia; contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale constituite în scopul garantării creditului bancar; contractele de credit încheiate de CEC, în calitate de creditor; declarația vamală în detaliu în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală; contractul de vânzare-cumpărare, procesul-verbal de predare-primire a locuinței și contractul de împrumut, încheiate în condițiile Decretului-Lege nr. 61/1990; convențiile, contractele sau orice alte angajamente de creditare încheiate de Banca Națională a României, pentru întregul sold al creanței de plătit, inclusiv dobânzile sau alte costuri aferente; contractele de leasing; contractul de garanție reală mobiliară-art. 17 din Legea nr. 99/1999 și art. 41 alin. (1) din Legea nr. 137/2002; decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului, emisă în procedura Legii nr. 10/2001; etc.

[4] Motivele de fapt. Se va arăta în ce constă obligația debitorului stabilită prin titlul executoriu, de exemplu plata unei sume de bani, restituirea unui bun, precum și faptul că debitorul refuză să-și execute de bunăvoie această obligație.

[5] Temeiul de drept include, pe lângă normele cadru din art. 372-3732 C. proc. civ., normele specifice formei de executare aleasă de creditor, de exemplu, pentru executarea silită mobiliară art. 406-449 C. proc. civ., pentru executarea silită imobiliară art. 488-523 C. proc. civ., pentru executarea prin poprire art. 452-461 C. proc. civ.

[6] Depunerea cererii. Cererea de executare se depune la executorul judecătoresc din circumscriptia judecătoriei în care urmează să se efectueze executarea ori, în cazul urmăririi bunurilor, din circumscriptia judecătoriei în care se află acestea, conform art. 373 alin. (1) C. proc. civ.